



תת"ע 13131/08/22 - מוחמד מסארוה נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13131-08-22 מדינת ישראל נ' מסארוה
תיק חיצוני: 14216411976

מספר בקשה: 2

לפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	מוחמד מסארוה
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.4.23.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 26.4.23; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כ-10 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהוי שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדין או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, בענייננו מועד הדין נקבע בנוכחות הנאשם בדיון קודם (ביום 18.9.22) והוא הוזנה בחובת התייצבותו; ואין בטענה כי טעה בתאריך (2024 במקום 2023), כדי להצדיק את היעדרותו של המבקש מן הדין שהתקיים בהיעדרו.

בעניין זה נפסק, כי שכחה, טעות או בלבול בכל הנוגע למועד הדין אליו הוזמן נאשם, ואי רישום ביומן או טענה בדבר

טעות ברישום מועד הדין ביומן, אין בהם כשלעצמם משום סיבה מוצדקת לאי התייצבות (ראו רע"פ 8862/21 יוסף מסארוה נ' מדינת ישראל (נבו 29.12.2021); רע"פ 1446/14 אסדי ריאד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.03.2014); רע"פ 1644/12 זיאד מחאגנה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.03.2012); עפ"ת (מחוזי חיפה) 26770-11-23 ג'ומעה נ' מדינת ישראל, 27.2.24 פסקה 14; עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אנבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 29.03.2023) פסקה 12).

אשר לתנאי השני - בנסיבות שלפניי, הנאשם כלל לא ביקש לחלוק על עובדות כתב האישום המיוחסות לו, ולא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט.

לפיכך, אין הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות הנאשם.

באשר לבקשה להוצאת אישור הפקדה רטרואקטיבי - על פי הוראות הדין, מניין תקופת הפסילה של רישיון הנהיגה מתחיל עם הפקדת רישיון נהיגה או תצהיר מטעם הנשפט; ולפיכך, על מנת שתקופת הפסילה תימנה, היה על המבקש להפקיד רישיון או תצהיר כנדרש; ואין בהודעה על תפיסת רישיון כדי להצדיק הוצאת אישור הפקדה רטרואקטיבי, שעה שצוין בהודעה כי ברשות הנהג לא נמצא רישיון נהיגה, והודע לנהג כי עליו להפקיד רישיון או תצהיר חלף רישיון.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.